

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

[Text]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

ΕΙΣ ΣΑΤΤΡΟΝ.

145
ed. J.

α. Ἄντρον ἦν περὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας προσεικασμένον σύριγγι εἰς ἑλικας αὐτοφυῶς ἐν
κύκλῳ περὶ τοὺς τῆς γῆς ἐλιττόμενον πυθμένεας. οὐ γὰρ ἐπ' εὐθείας ἀνοιγόμενον εἰς εὐθυπόρους
αὐλῶνας ἐσχίζετο, ἀλλὰ τὴν ὑπώρειον περιτρέχον καμπὴν ὑπογείους ἑλικας ἐξέτεινεν εἰς δυσεύρετον
πλάνην ἐκπίπτον. ἴδοντο δὲ ἐν αὐτῷ σατύρου τι σχῆμα τεκνηθὲν ἐκ λίθου. εἰσθήκει μὲν ἐπὶ τινος
κρητῖδος εἰς χορείαν εὐτρεπίζων τὸ σχῆμα καὶ τῆς δεξιᾶς βάσεως τὸν ταρσὸν ὀπισθεν ἐξαίρων, 5
μετεχειρίζετο δὲ καὶ αὐλὸν καὶ πρὸς τὴν ἡγὴν πρώτος ἐξανίστατο· τῇ μὲν γὰρ ἀκοῇ μέλος οὐ
προσῆπτεν αὐλοῦντος, οὐδὲ ἦν ὁ αὐλὸς ἔμφωνος, τὸ δὲ τῶν αὐλούντων πάθος διὰ τῆς τέχνης εἰς
τὴν πέτρην εἰσῆκτο. εἶδες ἂν ὑπανισταμένεας καὶ φλέβας ὥς ἂν ἐκ τινος γεμίζόμενας πνεύματος
καὶ εἰς τὴν ἐπήχησιν τοῦ αὐλοῦ τὴν πνοὴν ἐκ στέρνων τὸν σάτυρον ἀνασπῶντα καὶ ἐνεργεῖν ἐθέ-
λον τὸ εἶδωλον καὶ εἰς ἀγωνίαν τὸν λίθον πίπτοντα. εἶναι γὰρ ἔπειθε καὶ πνοῆς ἐξουσίαν ἐν 10
ἐαυτῷ ἔμφυτον καὶ ἄσματος ἐνδειξιν ἐγειρομένην οἰκοθεν ἐκ τῶν ἀμηγάνων πόρον. οὐκ ἦν δὲ
146 ἄβροττος μετέχον τὸ σῶμα, ἀλλ' ἡ τῶν μελῶν στερεότης τὴν ὥραν ἔκλεπτεν εἰς ἄρθρων συμμε-
τρίαν ἀνδρικῶν τὴν ἰδέαν τραχύνουσα. καλῆς μὲν γὰρ κόρης χρώτες μαλθακοὶ καὶ πρόσφοροι καὶ
μέλη θρυπτόμενα, σατύρου δὲ ἀνχηρόν τὸ εἶδος ὥς ἂν ὄρειου δαίμονος καὶ Διονύσου σκιρτῶντος.
κισθὸς δὲ αὐτὸν ἐστεφάνου οὐκ ἐκ λειμῶνος θρεψαμένης τὸν καρπὸν τῆς τέχνης, ἀλλ' ὁ λίθος ἀπο 15 891
στερεότητος εἰς κλῶνας χυθεὶς περιέθει τὴν κόμην εἰς συμβολὴν ἐπὶ τοὺς ἀνχενίους τένοντας ἐκ
μετώπων προσέερπον. παρεισθῆκει δὲ ὁ Πάν γαννύμενος τῇ αὐλητικῇ καὶ ἐνηγκαλισμένος τὴν Ἥχῳ,
ὥσπερ, οἶμαι, δεδιώς, μὴ τινα φθόγγον ἔμμουσον ὁ αὐλὸς κινήσας ἀντηχεῖν ἀναπέσει τῷ σατύρῳ
τὴν νύμφην. τοῦτο θεασάμενοι τὸ εἶδωλον καὶ τὸν Αἰθιόπων λίθον ἔμφωνον [Μέμνονος] ἐπιστένο-
μεν γενέσθαι, ὃς προσιούσης μὲν τῆς Ἡμέρας ἐπὶ ταῖς παρουσίαις ἐφαιδρύνετο, ἀπιούσης δὲ ἀνία 20

Titulus in F: Καλλιστράτου ἐκφράσεις.

I. Lemma in q: Φιλοστράτου ἐκφράσεις εἰς σάτυρον. In mg. corr. Καλλιστράτου. In F, p, φ adscr.: εἰς σά-
τυρον, ὃς ἦν ἐν τῷ χωρίῳ, ἔνθα ἤσκειτο, idem 2, E, ubi τῷ om. et legitur ἤσκητο. 1. ἡ. q. ib. ἦν τι. 2. E,
J, P. ib. παρὰ Θήβας. q. 2. ἐλισσόμενον. p. ib. μυκτῆρας. F, φ. ib. ἐπενθείας. F. ἐπ' εὐθείας. q, φ. 3. ὑπό-
ρειον. 1. ib. δυσέρετον. 1. 4. ἐκπίπτον. E, J, P. 5. κρητῖδος. E. ib. χορείαν. C, J, P. ut conj. J. Exerc. II.
6. χορίον. E. ib. ἐκ τῆς. p. ἡ τῆς. F, φ. ib. ἐπὶ τὸν. F, p. 6. δὲ καὶ. 1. καὶ. 5. 7. προσῆπτεν. 1. ib. ἀνχόν-
τος. q. ib. τὰ δὲ. mon. ib. διὰ δὲ τῆς. τ. τὸ τ. αὐλ. πάθος. p. 8. εἶδεν. F. οἶδες. m, o. ib. ἐπανισταμένεας. p.
9. ἐπίχυν. 1. ib. τοῦ αὐλῶνος. F, q. ib. ἐθέλων. q. ἐθέλοντος, om. τὸ F, φ. 11. ἄσματος. p. ib. ἐγειρομένην
velit J. Fo: ἐγείρων. ib. καὶ τῶν. F, φ. ib. πόρον. q et conj. J. πόρων. 5. ib. δὲ om. φ. ib. τὸ om. 1. 12. ἀλλὰ.
mon. ib. στερεότης. μ, mon. ib. ἀνδρῶν. f. 13. ἀγρίων τὴν ἰδέαν velit J. ἀνδρικῶς. p. ib. τραχύνον (sic.) F,
q, φ. ib. καλῇ om. F, q. ib. ἡ δὲ κόρη (om. μὲν γὰρ.) 1. Sc. καλῆς — κόρης. Est καλῇ — κόρη in 5. ib. χρώες f.
ib. μαλθακοὶ πρόσφοροι. 1. ib. πρόσφοροι. mon. 14. σατύρῳ. p, J, P. σατύρῳ. 5. (F.) ib. ἂν om. F, φ. 15. λειμῶ-
νος. F, φ. λειμῶνων. 5. ib. ὑπὸ. 1. ε, m. 17. δὲ ὁ Π. 1. δὲ καὶ ὁ Π. 2, E, J, P. ib. γαννύμενος. J. γαννύμενος. 5.
ib. ἐνηγκαλισμένος. 1. ἐναγκαλισάμενος. 5. 19. θεασάμενος. q. ib. καὶ om. o. ib. τῶν Αἰθ. q, φ. ib. ἄμφωνον. i.
ib. Μέμνονος. μ, mon. Nomen Jacobsio suspectum inclusi. 20. Ἡμέρας. J, P. ἡμέρας. 5.

145, 146. p. 890, 891. 1.

βαλλόμενος πένθιμον ἐπέστενε καὶ μόνος ἐκ λίθων ἡδονῆς καὶ λύπης παρουσίᾳ διοικούμενος τῆς οἰκείας ἀπέστη κοφότητος εἰς ἐξουσίαν φωνῆς τὴν ἀναισθησίαν ἐκνικήσας.

Εἰς τὸ ΒΑΚΧΗΣ ΑἶΓΑΛΜΑ.

β. Οὐ ποιητῶν καὶ λογοποιῶν μόνον ἐπιπνέονται τέχναι ἐπὶ τὰς γλώττας ἐκ θεῶν θειασμοῦ πεσόντος, ἀλλὰ καὶ τῶν δημιουργῶν αἱ χεῖρες θειοτέρων πνευμάτων ἐράνοις ληφθεῖσαι κάτοχα καὶ μετὰ μανίας προφητεύουσι τὰ ποιήματα. ὁ γὰρ δὴ Σκόπας, ὥσπερ ἐκ τινος ἐπιπνοίας κινηθεῖς εἰς τὴν τοῦ ἀγάλματος δημιουργίαν τὴν θεοφορίαν ἐφῆκε. τί δὲ ὑμῖν οὐκ ἄνωθεν τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς τέχνης διηγοῦμαι; ἦν βάκχης ἄγαλμα ἐκ λίθου Παρίου πεποιημένον ἀλλαττόμενον πρὸς τὴν ὄντως βάκχην. ἐν γὰρ τῇ οἰκείᾳ τάξει μένων ὁ λίθος τὸν ἐν τοῖς λίθοις νόμον ἐκβαίνειν ἐδόκει, τὸ μὲν γὰρ φαινόμενον ὄντως ἦν εἰδωλον, ἡ τέχνη δ' εἰς τὸ ὄντως ὄν ἀπήγαγε τὴν μίμησιν. εἶδες ἄν, ὅτι καὶ στερεὸς ὢν εἰς τὴν τοῦ θήλεος εἰκασίαν ἐμαλάττετο, γοργόητος διορθουμένης τὸ θῆλυ, καὶ εἰς ἐξουσίαν ἀμοιρῶν κινήσεως ἦδει βακχεύεσθαι, καὶ τῷ θεῷ εἰσιόντι τὰ ἐνδον ὑπήκει. πρόσωπόν γε μὴν ἰδόντες ὑπὸ ἀφασίας ἔστημεν, οὕτω δὲ καὶ αἰσθήσεως συνείπετο δῆλωμα μὴ παρούσης αἰσθήσεως, καὶ βάκχης ἐμβακχεύων θειασμὸς ἐμηνύετο θειασμοῦ μὴ πλήττοντος, καὶ ὅσα φέρει μανία οἰστρώσα ψυχῇ, τοσαῦτα πάθους διέλαμπε τὰ τεκμήρια ὑπὸ τῆς τέχνης ἀροῦντο λόγῳ κραδέντα. ἀνείτο δὲ ἡ κόμη ξεφύρω σοβεῖν καὶ εἰς τριχὸς ἀνθῆσιν ὑπεσχίζετο. ὁ δὲ καὶ μάλιστα τὸν λογισμόν ὑπεξίστη, ὅτι καὶ τριχὸς λεπτότητι λίθος ὢν ἐπειδέτο καὶ πλοκάμων ὑπῆκουσε τοῖς μιμήμασι καὶ τῆς ζωτικῆς ἕξεως γεγυμνωμένος τὸ ζωτικὸν εἶχεν. ἔφησεν ἄν, ὅτι καὶ αὐξήσεως ἀφορμὰς ἡ τέχνη συνεισήγαγεν, οὕτω καὶ τὸ ὁρώμενον ἄπιστον καὶ τὸ μὴ πιστὸν ὁρώμενον οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χεῖρας ἐνεργοὺς ἐπεδείκνυτο, οὐ γὰρ τὸν βακχικὸν ἐτίνασσε θύρσον, ἀλλὰ τι σφάγιον ἔφερεν ὥσπερ εὐάζουσα, πικροτέρας μανίας σύμβολον — τὸ δὲ ἦν χιμαίρας τι πλάσμα πελιδνὸν τὴν χροάν, καὶ γὰρ τὸ τεθνηκὸς ὁ λίθος ὑπέδύετο — καὶ μίαν οὐδαν τὴν ὕλην εἰς θανάτου καὶ ζωῆς διήρει τὴν μίμησιν, τὴν μὲν ἐμπνουν στήσασα καὶ οἷον ὀρεγομένην Κιθαιρώνας, τὴν δὲ ἐκ τοῦ βακχικοῦ θανατωθεῖσαν οἰστρου καὶ τῶν αἰσθήσεων ἀπομαραίνουσαν τὴν ἀκμήν. ὁ μὲν οὖν Σκόπας καὶ τὰς ἀψύχους εἰδωλοποιῶν γενέσεις δημιουργὸς ἀληθείας ἦν, καὶ ἐν τοῖς σώμασι τῆς ψυχῆς ἀνεντυποῦτο τὰ θαύματα, ὁ δὲ τὰ ἐν λόγοις διαπλάττων Δημοσθένης ἀγάλματα μικροῦ καὶ λόγων ἔδειξεν εἶδος αἰσθητὸν τοῖς νοῦ καὶ φρονήσεως γεννήμασι συγκεραννύς τὰ τῆς τέχνης φάρμακα.

1. ἐπέστενε. F. 2. οἰκείας. F, φ. ib. κοφότητος. 1. (φ et p ante corr.) κοφότητος, suprasc. v. F. κοφότητος o ex conj. Salm. et est in π, μ, mon. et p. ex corr.

II. Lemma est in C: εἰς τὸ Βάκχης ἄγαλμα. μεταφορικῶς δὲ (δὲ om. F, φ.) εἰς Δημοσθένους τέχνην διείλεται. Idem in E. add. τὴν. 3. οὐ ποιητῶν — διηγοῦμαι om. p. ib. οὐ ποιητῶν. φ, φ. οὐ ποιητῶν δὲ. 5. ib. ἐπιπνέονται. J conj. πνέονται. 5. ib. γλώσσας. φ, φ. γλώττας. o. 4. ἐρᾶν ληφθεῖσα. 1. 5. μετὰ. F, et conj. J. μετὰ C, E. (μετανοίας, φ.) 6. ἀφῆκε. φ, π. ἐφῆκεν. F. ἐφῆκε. 5. 7. ἄγαλμα τοῦ λίθου. F, φ. 8. τὸν δὲ ἐν λίθοις. φ, φ. τὸν ἐν λίθῳ. F, p. 10. ἄν om. p. ib. καὶ om. p. ib. στερεός. F, φ. 11. εἰς κινήσεως ἐξουσίαν velit J. ib. μοιρῶν. F, p. φ. ib. ἡδονῆς. m, o. ib. τῶν θεῶν εἶσι. . . . τὰ. φ cum lac. τῶν θεῶν. . . . τὰ. F, φ. 12. ἀφασίαν. F. 14. μανία corr. m, probante J. μανίας. 5. Malim μανίας. ib. τοσαῦτα πάθη. φ, φ. τὸ πάθος. p. ib. δι' ἐλαμπε. μ, mon. ib. τεκμήρια. 1. τὰ τεκμ. 2, E, J, P. 15. τριχῶν. F. ib. ὑπεσχίζετο. 1. λίθος ὑπεσχίζετο. 2, E, J, P. ib. ὁ δὲ μάλιστα. φ, μ, m. 16. ὑπεξίστη. 1. ἐξίστη. p. ib. καὶ om. o. ib. ὑπῆκουσε μιμήματα. F, φ. ὑπῆκουσε μιμήμασι. p, φ, π. 17. τοῖς ζωτικῆς. μ. ib. προμυώμενος. 1. 18. συνήγαγεν. C (συνείγαγεν. μ, mon.) συνεισήγαγεν. E, J, P. ib. οὕτως. F. 19. τὸν βακχ. F, φ, p. τὸ βακχ. φ. βακχ. 5. ib. ἐτίνασε. f, a, i. ἐνέτινασε. μ, mon. 20. εὐάζουσα. f. ib. πικροτέρον. p. ib. χιμαίρας. F. 21. Malis καὶ γὰρ καὶ τὸ. ib. τὸ τεχνικὸς. μ. 22. διήρα. a, i. διήρε. m. ubi γὰρ διήρα ἢ διηρᾶτο. ib. τὴν om. p. ib. στήσασα. 1 (praeter F.) ut conj. J. στήσασαν. 5. 23. βακχικοῦ. 1. βακχείου. f, μ. βακχίου. E, J, P. ib. οἰστρω. φ, φ. 24. ἀληθείας. p. ib. τοῖς ὕλης. μ. 25. ψυχῆς. conj. J. ὕλης. 5. Sc. etiam καὶ ἐν. ib. ἐν λόγοις. 1, J. ἐν λόγῳ. 2, E, P. ib. Δημοσθένους. 1. 26. ἔδειξεν. F. ib. φάρμακα — ὡς om. φ cum lac.

καὶ γνῶσεσθε δὲ αὐτίκα, ὥς οὐδὲ τῆς οἰκοθεν κινήσεως ἐστέρηται τὸ εἰς θεωρίαν προκείμενον ἄγαλμα, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ δεσπόζει καὶ ἐν τῷ χαρακτῆρι σώζει τιν οἰκεῖον γεννήτορα.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΕΡΩΤΟΣ ΑΓΑΛΜΑ.

γ'. Καὶ ἕτερα ἱερὰ τέχνης οἱ λόγοι προφητεῦσαι βούλονται. οὐ γὰρ μοι θεμιτὸν μὴ καλεῖν ἱερὰ τὰ τέχνης γεννήματα· Ἐρως ἦν, Πραξιτέλους τέχνημα, ὃ Ἐρως αὐτός, παῖς ἀνθηρὸς καὶ νέος πτέρυγας ἔχων καὶ τόξα. χαλκὸς δὲ αὐτὸν ἐτύπου, καὶ ὥς ἂν Ἐρωτα τυπῶν τύραννον θεὸν καὶ μέγαν καὶ αὐτὸς ἐδυναστεύετο, οὐ γὰρ ἠνείχετο χαλκὸς εἶναι τὰ πάντα, ἀλλ' ὅσος ἦν, Ἐρως ἐγίνετο· εἶδες ἂν τὸν χαλκὸν θρυπτόμενον καὶ εἰς εὐσαρκίαν ἀμυγχανῶς χλιδῶντα καί, ὥς βραχέως εἰπεῖν, τὰ ἀναγκαῖα πληροῦν ἑαυτῇ τὴν τέχνην ἀρκούσαν. ὕψος μὲν ἦν ἀμοιρῶν μαλακότητος, χαλκῷ δὲ ἔχων συνωδὸν τὴν χροῶν εὐανθῆς ἐωρᾶτο, τῶν δὲ κινήσεως ἔργων ἐστερημένος ἔτοιμος 894 ἦν δεῖξαι κίνησιν, εἰς μὲν γὰρ ἔδραν στάσιμον ἴδρυτο, ἡπάτα δὲ ὥς καὶ τῆς μετεώρου κυριεύων 10 φορᾶς. ἐγαυροῦτο δὲ εἰς γέλωτα ἔμπυρόν τι καὶ μέλιχον ἐξ ὀμμάτων διανγάζων, καὶ ἦν ἰδεῖν ὑπακούοντα τῷ πάθει τὸν χαλκὸν καὶ δεχόμενον εὐκόλως τὴν γέλωτος μίμησιν. ἴδρυτο δὲ εἰς μὲν τὴν κορυφὴν τὸν δεξιὸν ἐπικάμπτων καρπὸν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ μετεωρίζων τὸ τόξον καὶ τὴν τῆς βάσεως 15 ἰσοροπίαν ἐπικλίνων ἐπὶ τὰ λαῖα, τὴν γὰρ τῆς ἀριστερᾶς λαγόνος ἐκστασιν ἀνίστη πρὸς τὴν εὐμαρότητα τοῦ χαλκοῦ τὸ στεγανὸν ἐκκλάσας. πλόκαμοι δὲ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐσκίαζον ἀνθηροὶ 15 καὶ ἐνουλοι νεοτήσιον ὑπολάμποντες ἄνθος. καὶ ἦν θαυμαστὸς οἶος ὁ χαλκός· ἰδόντι μὲν γὰρ ἔρευθος ἀπέστιλβεν ἐξ ἄκρων βοστρύχων αἰρόμενον, ἀψαμένῳ δὲ ἡ θορὶς ὑπεξανίστατο μαλθακίζομένη πρὸς τὴν αἰσθησιν. ἐμοὶ μὲν δὴ θαυσαμένῳ τὴν τέχνην ἐπήει πιστεύειν, ὅτι καὶ χορὸν ἤσκησε κινούμενον Δαίδαλος καὶ χρυσῷ παρείχεν αἰσθήσεις, ὅπου καὶ Πραξιτέλης εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐρω- 20 τος ἐνέθηκε μικροῦ καὶ νοήματα καὶ πτέρυγι τὸν ἄερα τέμνειν ἐμυχανήσατο.

ΕΙΣ ἸΝΔΟΥ ΑΓΑΛΜΑ.

δ'. Παρὰ κορήν Ἰνδὸς εἰστέκει ἀνάνθημα ταῖς νύμφαις ἰδρυθεῖς, ἦν δὲ ὁ Ἰνδὸς λίθος με- λαινόμενος καὶ πρὸς τὴν ἐκ φύσεως τοῦ γένους αὐτομολῶν χροῶν, εἶχε δὲ εὐθαλῇ μὲν καὶ οὐλῇ τὴν καίτην οὐκ ἀκράτῳ τῷ μέλανι λάμπουσαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἄκρων πρὸς κόχλον Τυρίας ἄνθος ἐρρίζουσιν. οἶον γὰρ εὐπαθοῦσα καὶ νοτιζομένη ταῖς προσοίκοις νύμφαις ἡ θορὶς ἐκ ῥιζῶν ἀνιοῦσα μελάντερος πρὸς τοῖς ἄκροις ἐπόρφυρεν. ὀφθαλμοὶ γε μὴν οὐ συνῆδον τῷ λίθῳ, κατὰ γὰρ τὰς 25 895 τῶν ὀμμάτων κόρας περιέθει λευκότης κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς πέτρας μεταπιπτούσης εἰς τὸ λευκό.

1. γνῶσεσθαι. μ. 2. δεσπόζει — σώζει om. φ. cum lac. ib. οἰκεῖον om. 1.

III. (vulgo IV.) Lemma in F, φ, ρ: ἀπὸ τῆς βᾶκχης τὸν Ἐρωτα. in π, ε, m. ἀπὸ δὲ τῆς βᾶκχης τὸν Ἐρωτα. in ο: ἀπὸ δὲ τῆς β. πρὸς τὸν Ἐρωτα. Omissa in v, f. 3. καὶ ἕτερα — γεννήματα om. p. ib. ἕτερα ἱερὰ conj. Salm. et Gruter. receptum in P, ἑτέρας ἱερᾶς. 5. ib. ὀλίγοι. F. 4. περὶ. F. ib. τὰ τῆς τέχνης. φ. τὰ τέχνης. F. v, φ, π, J, P. τέχνης. E. ib. γενήματα. F. ib. εὐρεμα. p. 5. χαλκός — ἐτύπον om. 1. 6. χαλκοῦς. F, φ, π, μ, sed suprase. χαλκός. E. ib. γενέσθαι. p. ib. ὅσος. 1, J, P. ὅσον. 2, E. 27. καὶ οὐκ ἐπιτροπεύειν αἰσθησιν ποιούσα θρύπτεσθαι εἰς εὐσαρκίαν F. 8. ἑαυτῇ, conj. m. rec. o. ἑαυτῇ. 5. ib. τὴν τέχνην. φ, P. τὴν ὕλην. 5. ib. ὕψος μὲν ἦν om. F. ib. ὕψος. μ. ib. μεγαλότητος. F, p. μαλακότητος conj. J. μεγαλειότητος. 9. χροῖαν. φ. χροῖαν. o. χροῖαν. a, i et m, ubi mg. ἴσ. χροῖαν. ib. εὐανθῆς. m. ib. κινήσαν. φ, φ. ib. ἐνεργῶν. F. ib. ἔτοιμον. v. 10. κινήσεων. 1. 11. διανγάζων ἐξ ὀμμάτων. 1, praeter F. 12. χαλκόν. p. 14. ἰσοροπίαν. F. ib. ἐπιταλαῖα. F. ib. ἐκτασιν. φ, π. ib. τὴν deleverim. 15. ἐκκλάσας. v. 16. νεότησιν. f. 17. αἰόμενον. p. ib. μὲν δὴ. 1. δὴ. p, E. δὲ J. μέντοι ex conj. P. 18. καὶ χορὸν. F. 19. χρυσῷ. 1, P. χρυσοῦ. p. χροῶ. 2, E, J. ib. ὅπου καὶ. 1, J, P. ὅπου. 5. ib. τοῦ om. E. 20. ἐμυχανήσατο τέμνειν. F.

IV. (vulgo III.) Lemma in φ: εἰς Ἰνδοῦ ἄγαλμα et εἰς τὸ τοῦ Ἰ. ἄ. E, J. 21. παρὰ — ἀνάθ. om. φ, φ. ib. ἰδρυθεῖς. φ, p. 22. χροῖαν. F. Sc. χροῶν pro χροῖαν. 5. ib. μὲν οὐλῇ. φ. ib. μὲν ὕλῃ. F. ib. εὐθαλῇ αὐτῇ καὶ. φ, φ. 23. ἄκρῳ. F. ἀκράτως. μ. 24. τοῖς προσοίκοις. J. ib. ἰούσα. F, φ. 25. Malis μελαντέρα. ib. ὀφθαλμοῦς. p. ib. περιρρέει. p. ib. μεταπιπτούσας. F, φ. ib. εἰς λευκότητα. 1, P. εἰς τὸ λευκότερον. p, J. εἰς λευκότερον. 2, E.

150. p. 894, 895. III, IV.

τερον, καθ' ὃ καὶ τῆς τοῦ Ἰνδοῦ φύσεως ἡ χροὰ λευκαίνεται. μέθη δὲ αὐτὸν ἐξίστη καὶ τὸ με-
μεθυμένον οὐ κατεμήνυνεν ἢ τοῦ λίθου χροὰ, οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ μηχανήματα τὰς παρειὰς φοινίξαι σκέ-
ποντος τοῦ μέλανος τὴν μέθην, ἐκ δὲ τοῦ σχήματος κατηγορεῖ τὸ πάθος, παράφορός τε γὰρ καὶ
κωμάζων εἰστίγχει οὐ δυνάμενος ἐρεῖδειν τὸ πόδε, ἀλλ' ὑπότρομός τε καὶ εἰς τὴν γῆν ὀκλάζων.
ὁ δὲ λίθος ὑπὸ τοῦ πάθους ἐρώκει πληγέντι καὶ οἶονεῖ σπαίρειν τὸν ἀπὸ τῆς μέθης ἐμφανίζων 149
σεισμόν. εἶχε δὲ ἄβρὸν οὐδὲν τοῦ Ἰνδοῦ τὸ εἶδωλον, οὐδ' εἰς τὴν κατὰ χροάν ἐξήσκητο χάριν,
ἀλλ' εἰς μόνην τῶν μελῶν συμβολὴν διήρθετο. ἀσκεπὴς δὲ ἦν καὶ γυμνὸς ὥς ἂν τῶν Ἰνδικῶν
σωμάτων πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς φλογῶδες εἰωθότων ἀπανδρῖζεσθαι.

Εἰς τὸ τοῦ Ναρκίσσου ἄγαλμα.

εἰ. Ἄλσος ἦν καὶ ἐν αὐτῷ κρήνη πάγκαλος ἐκ μάλα καθαροῦ τε καὶ διανγοῦς ὕδατος, εἰ-
10 στήκει δὲ ἐπ' αὐτῇ Νάρκισσος ἐκ λίθου πεποιημένος. παῖς ἦν, μᾶλλον δὲ ἡίδεος, ἡλικιώ-
της ἐρώτων, ἀστραπῆς οἶον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολάμπων κάλλος. ἦν δὲ τοιόνδε τὸ
σχῆμα· κόμαις ἐπιχρῦσοις ἥστραπτε κατὰ μὲν τὸ μέτωπον τῆς τριχὸς ἐλισσομένης εἰς κύκλον,
κατὰ δὲ τὸν ἀνένα κεχυμένης εἰς νῶτα, ἐβλεπε δὲ οὐκ ἀκράτως γαῦρον, οὐδὲ ἱλαρὸν καθαρῶς,
ἐπεφύκει γὰρ ἐν τοῖς ὀμμασιν ἐκ τῆς τέχνης καὶ λύπη, ἵνα μετὰ τοῦ Ναρκίσσου καὶ τὴν τύχην ἢ
15 εἰκῶν μιμῆται. ἔσταλτο δὲ ὥσπερ οἱ Ἑρωτες, οἷς καὶ τῆς ὥρας τὴν ἀκμὴν προσείλαστο. σχῆμα
δὲ ἦν τὸ κοσμοῦν τοιόνδε· πέπλος λευκανθῆς ὁμόχρους τῷ σώματι τοῦ λίθου περιθέων εἰς κύκλον,
κατὰ δὲ τὸν δεξιὸν ὦμον περὶνηθεὶς ὑπὲρ γόνυ καταβαίνων ἐπαύετο, μόνην ἀπὸ τοῦ πορπήματος 151
ἐλευθερῶν τὴν χεῖρα. οὕτω δὲ ἦν ἀπαλὸς καὶ πρὸς πέπλου γερονῶς μίμησιν, ὥς καὶ τὴν τοῦ σώ-
896 ματος διαλάμπειν χροάν τῆς ἐν τῇ περιβολῇ λευκότητος τὴν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐγὴν ἐξέναι συγχω-
20 ρούσης. ἔσθη δὲ καθάπερ κατόπτρῳ τῇ πηγῇ χρώμενος καὶ εἰς αὐτὴν περιγέων τοῦ προσώπου τὸ
εἶδος. ἢ δὲ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ δεχομένη χαρκατῆρας τὴν αὐτὴν εἰδωλοποιᾶν ἦνυσεν, ὥς δοκεῖν ἀλ-
λήλαις ἀντιφιλοτιμῆσθαι τὰς φύσεις. ἢ μὲν γὰρ λίθος ὅλη πρὸς ἐκείνον μετηλλάττετο τὸν ὄντως
παῖδα, ἢ δὲ πηγὴ πρὸς τὰ ἐν τῇ λίθῳ μηχανήματα τῆς τέχνης ἀντηγωνίζετο ἐν ἀσωμάτῳ σχή-
ματι τὴν ἐκ σώματος ἀπεργαζομένη τοῦ παραδείγματος ὁμοιότητα καὶ τῷ ἐκ τῆς εἰκόνος κατερχο-
25 μένῳ σκιάσματι οἶον τινὰ σάρκα τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν περιθεῖσα. οὕτω δὲ ἦν ζωτικὸν καὶ ἐμ-
πνον τὸ καθ' ὕδατων σχῆμα, ὥς αὐτὸν εἶναι δοξάσαι τὸν Νάρκισσον, ὃν ἐπὶ πηγὴν ἐλθόντα
τῆς μορφῆς αὐτῷ καθ' ὕδατων ὀφθεισῆς παρὰ νύμφαις τελευτῆσαι λέγουσιν ἐρασθέντα τῷ εἰδώλῳ

1. λευκαίνεται. 1 (p, ψ), conj. o, rec. J, P. μελαίνεται. 2, ε, m. 2. κατεμήνυνεν. p. κατεμήνυνεν. 5. ib. φοι-
νίξαι. E, J, P. ib. σκέπεται. p. 3. ἐδήλου κατηγορεῖν. p. ib. τὸ πάθος. 1, P. τοῦ πάθους. 2, E, J. ib. τε om. o.
4. εἰς τὴν γῆν. p, J. ὑπὸ τὴν γῆν. 1, 2, E. ὑπὸ γῆν μ. εἰς τὴν γῆν conj. J, rec. P. 5. σπαίρει o, J, in m. σπαί-
ρειν et γο. σπαίρων. ib. ἀφανίζων. F. 6. αὐρὸν. q. ib. οὐδὲν ἄβρὸν. p, J. οὐδὲ ἄβρὸν. ψ. ἄβρὸν οὐδὲ. F. ib. ἐκά-
στην. 2. ib. κατὰ χρόνον. F, φ. ib. ἐξήσκητο. 1, (ψ,) J. (ἐξήσκητο. F.) ἐξήσκει. 2, E. 7. μόνων. 1. (μόνον. F.)
8. πρὸς — εἰωθότων om. p.

V. Lemma: εἰς τὸ τοῦ Ναρκίσσου ἄγαλμα, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐνθα ἦσκητο. F, q et p, ubi οὐ ἦσκητο. 9. τε
om. J. 10. δὲ om. q. ib. ἐν αὐτῇ. F. ἐπ' αὐτῷ. p. ib. Νάρκισσος. μ, E. ib. λίθου. 1, P. λίθου λευκοῦ. 2, E, J.
ib. παῖς ἦν om. p. ib. δὲ om. μ, non f. 11. ἀστραπῆς. F, q, p. ἀστραπῆν. 5. ib. ἀπ' αὐτοῦ. 1, P. ἐξ αὐτοῦ. 2,
E, J. ib. κάλλος. 1, P. κάλλους. 2, E, J. 12. ἥστραπτεν. F. ἥστραπτο. q, φ. ib. κατὰ — καθαρῶς. l. 13. δὲ
om. l. ib. κεχ. εἰς νῶτα τῆς κόμης. l. ib. ἐβλεπε om. q, cum lac. 14. ἐπεφύκει. 1, praeter F. ἐπιπεφύκει. F, 2,
E, J. ἐνεπεφύκει. P. ib. ὀμμασι. J. ib. Ναρκίσσον. μ, E. 15. δὲ om. φ, q. ib. οἱ ἐρώντες. v, p, μ, ε. 16. λευ-
κανθῆς conj. J, rec. P. λευκανθεῖς. 5. ib. ὁμόχρους. q, φ, v, P. ὁμόχρους. 5. 17. περὶνηθεῖς. F, et sic conj. J.
περὶνηθεῖς. φ. περὶνηθεῖς. v. περὶνηθεῖς. p. De q non constat. περὶνίδες. 2, E, J. ib. καταβαίνουσαι ἐπαύοντο.
π, μ, E. 19. διαλάμπει. F. ib. λεπτότητος velit J. ib. μὴ συγχ. F, q. 20. χρώμενος τῇ πηγῇ. p. 21. ἀλλήλας.
F, q. ἀλλήλως. p. ἀλλήλους. π, f. ἀλλήλους. 5. Sc. ἀλλήλως. 23. ἐν ἀσωμάτῳ — περιθεῖσα. l. ib. σχήματι τὴν ἐκ
σχήματος. p. σχήματι πρὸς τὴν τοῦ π. F, φ. 24. παραδείγματος. 1 et p, ubi γο. σχήματος, J, P. σχήματος. p, 2, E.
ib. κατερχομένη. l, o. κατερχομένη. 5. (F.) 25. παραθεῖσα. p. 26. χρώμα. 1. χρώμενον. p. 27. παρὰ. p, π. ib. νύμ-
φη. 2, E. ib. τελευτῇ. q, v.

συμμίξαι, καὶ νῦν ἐν λειμῶσι φαντάζεσθαι ἐν ἡριναῖς ὥραις ἀνθούντα. εἶδες δ' ἄν, ὥς εἰς ὧν ὁ λίθος τὴν χροάν καὶ ὁμμάτων κατασκευὴν ἤρμοξε καὶ ἡθῶν ἱστορίαν ἔδωξε καὶ αἰσθήσεις ἐνεδείκνυτο καὶ πάθη ἐμήνυε καὶ πρὸς τριχώματος ἐξουσίαν ἡκολούθει εἰς τὴν τριχὸς καμπὴν λυόμενος. τὸ δὲ οὐ λόγῳ δητὸν λίθος εἰς ὑγρότητα κεχαλασμένος καὶ ἐναντίον σῶμα τῇ οὐσίᾳ παρεχόμενος· στερεωτέρας γὰρ τετυχηκῶς φύσεως τρυφερότητος ἀπέστελλεν αἰσθησὶν εἰς ἀραιὸν τινα σώματος ὅγκον διαχεόμενος. μετεχειρίζετο δὲ καὶ σύριγγα, ἥς νομίους θεοῖς ἐκείνος ἀπῆρχετο καὶ τὴν ἐρημίαν κατήχει τοῖς μέλεσιν, εἴποτε μουσικοῖς ψαλτηρίοις προσομιλῆσαι ποθήσειε. τοῦτον θαυμάσας, 152 ὃ νέοι, τὸν Νάρκισσον καὶ εἰς ὑμᾶς παρήγαγον εἰς Μουσῶν αὐλὴν ἀποτυπωσάμενος. ἔχει δὲ ὁ λόγος, ὥς καὶ ἡ εἰκὼν εἶχεν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΣΙΚΤΩΝΙ ΑΓΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

ζ'. Ἐθέλω σοι καὶ τὸ Ἀνσίππου δημιούργημα τῷ λόγῳ παραστήσαι, ὅπερ ἀγαλμάτων κάλλι- 10 897 στον ὁ δημιουργὸς τεχνισάμενος Σικτωνίοις εἰς θεῖαν προὔθηκε. Καιρὸς ἦν εἰς ἀγαλμα τετυπωμένος ἐκ χαλκοῦ πρὸς τὴν φύσιν ἀμιλλωμένης τῆς τέχνης. παῖς δὲ ἦν ὁ Καιρὸς ἡβῶν ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας ἐπανορθῶν τὸ τῆς ἡβῆς ἄνθος. ἦν δὲ τὴν μὲν ὄψιν ὠραῖος σείων Ἰουλον καὶ ζεφύρω τινάσσειν, πρὸς δὲ βούλοιτο, καταλείπων τὴν κόμην ἄνετον, τὴν δὲ χροάν εἶχεν ἀνθηρὰν τῇ λαμπηρόνι τοῦ σώματος τὰ ἄνθη δηλῶν. ἦν δὲ Διονύσω κατὰ τὸ πλεῖστον ἐμφορῆς· τὰ μὲν γὰρ μέ- 15 τωπα χάρισιν ἔστιλβεν, αἱ παρειαὶ δὲ αὐτῷ εἰς ἄνθος ἐρευνθόμεναι νεότησιον ὠραίζοντο ἐπιβάλλουσαι τοῖς ὄμμασιν ἀπαλὸν ἐρυθρῆμα, εἰστέκει δὲ ἐπὶ τινος σφαίρας ἐπ' ἄκρων τῶν ταρσῶν βεβηκῶς ἐπτερωμένος τὰ πόδε. ἐπεφύκει δὲ οὐ νενομισμένως ἡ θορίξ, ἀλλ' ἡ μὲν κόμη κατὰ τῶν ὀφρύων ἐφέρουσα ταῖς παρειαῖς ἐπέσειε τὸν βόστροχον, τὰ δὲ ὀπισθεν ἦν τοῦ καιροῦ πλοκάμων ἐλεύθερα μόνην τὴν ἐκ γενέσεως βλάστην ἐπιφαίνοντα τῆς τριχὸς. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀφασίᾳ πληγνέτες 20 πρὸς τὴν θεῖαν εἰστέκειμεν τὸν χαλκὸν ὁρῶντες ἔργα φύσεως μηχανώμενον καὶ τῆς οἰκείας ἐκβαίνοντα τάξεως· χαλκὸς μὲν γὰρ ὧν ἡρυθραίνετο, σκληρὸς δὲ ὧν τὴν φύσιν διεχέιτο μαλακῶς, εἰκὼν 153 τῇ τέχνῃ πρὸς δὲ βούλοιτο, σπανίζων δὲ αἰσθήσεως ζωτικῆς ἔνοιον ἔχειν ἐπιστοῦτο τὴν αἰσθησὶν καὶ ὄντως ἐσθίρικτο πάριον τὸν ταρσὸν ἐρείσας, ἐστῶς δὲ ὁρμῆς ἐξουσίαν ἔχειν ἐδείκνυτο καὶ σοι τὸν ὀφθαλμὸν ἡπάτα, ὥς καὶ τῆς εἰς τὸ πρόσω κυριεύων φορᾶς, καὶ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ λαβὼν 25 καὶ τὴν ἀέριον λῆξιν τέμνειν, εἰ βούλοιτο, ταῖς πτέρυξι. καὶ τὸ μὲν ἡμῖν θαῦμα τοιοῦτον ἦν, εἰς δὲ τις τῶν περὶ τὰς τέχνας σοφῶν καὶ εἰδότην σὺν αἰσθήσει τεχνικωτέρῃ τὰ τῶν δημιουργῶν ἀνιχνεύειν θαύματα καὶ λογισμὸν ἐπῆγε τῷ τεχνήματι, τὴν τοῦ καιροῦ δύναμιν ἐν τῇ τέχνῃ σω- 898 ζομένην ἐξηγούμενος· τὸ μὲν γὰρ πτέρωμα τῶν ταρσῶν αἰνίττεσθαι τὴν ὀξύτητα, καὶ ὥς τὸν πολὺν ἀνελέττων αἰῶνα φέρεται ταῖς ὥραις ἐποχούμενος, τὴν δὲ ἐπανθούσαν ὥραν, ὅτι πᾶν εὐκαιρον 30

1. συμμίξαι. E, J, P. ib. νῦν om. p. ib. λειμῶσι. 1. λειμῶνι. 5. ib. ἐνηριναῖς. F. ib. εἶδες δ' ἄν. 1. J, P. εἶδες ἄν. 2. E. ib. καὶ ὁ λίθος. p. 2. εἰς ὁμμάτων. φ. ib. ἔδωξε. F. 3. ἐμήνυν. F. ib. χρώματος. p. ib. οὐσίαν velit J. ib. τὴν om. q, v. 4. οὐ λόγ. 1. p. οὐδὲ λόγ. 5. ib. λόγον. F. ib. δητὸν δὲ. p. ib. ὑγρότητας. F, q. ib. κεχαλασμένος. F, v. ib. ἐναντίοις. q. 5. στερεωτέρας. F. ib. τρυφερότης q. τρυφερωτάτην. p. 6. διαδεχόμενος. q, φ, v. δεχόμενος. F, p. ib. οἷς. p. 7. μουσικῆς. p. ib. ποθήσειεν. F. θελήσειε. p. 8. ἡμᾶς. i2, m, o. ib. ἀποτυπωσάμενος. 1, P. ὑποτυπ. 5. ib. ἔχει — εἶχεν om. F, p. ib. ἔχον. o.

VI. Lemma: εἰς τὸ ἐν Σικτωνί (Σικτωνί. μ). ἀγαλμα. 10. ἐθέλω σοι. 1. ἐθέλω δὲ σοι. 5. ib. χρυσίππου. 1. p. ψ et π ubi mg. γρ. Ἀνσίππου. 11. τεχνισάμενος. m, o. 12. ἀμιλλώμενος. f, π, μ, ε. 13. ἐπανορθῶν. 1. ἐπανθῶν. 2, E, J, P. ib. σπειρών velit J. ib. καὶ om. p. 14. τινάσειν. f, μ, ε. ib. Sc. καταλείπων, pro καταλιπών. 5. 15. Διονύσου. p. 16. αὐτοῦ. q, φ, p. νεότησιον. p, μ. ib. ἐπιβάλλουσι. p. 17. τοῖς σώμασιν. q, φ. 18. οὐ om. p. 19. ἐφέρουσα. φ, v, p, P. 22. τάξεως ἐκβαίνοντα. q, φ. ib. ἡρυθραίνετο. q, φ. ἐρυθραίνετο. J. ib. σικρός. q. ib. μαλακῶς. 1, π, μ, P. μαλθακῶδες. p. μαλθακῶς. 5. 24. ὄντως. φ et π, ubi mg. οὕτως, et conj. J. Exerc. 40. rec. P. οὕτως. 5. ib. καίτοι. 1, P. καὶ om. p. καὶ (om. σοι), π. 25. ὥς τῆς. p. ib. παρὰ τῷ δημιουργῷ. p. 26. λῆξιν conj. Abresch. ad Aeschyl. III, 78. πληξίν. C, E. 27. τις om. p. ib. τεχνικωτέρων. p. 28. λογισμοῦ. f, μ, E. ib. ἐπῆγε. 2, E. ἐπῆγε, quod 1, ψ habent conj. J. Exerc. 41. 29. αἰνίττουσα. q, v, non φ. ib. ταχύτητα. p. ib. καὶ φ. q, μ, ε, m. φ. P. 30. ἀγῶνα. 1 et P, ubi ἀγῶνα ὥς φ. ib. ταῖς αἰῶραις velit J. τὰς ὥρας. p. ib. ὅτε. p.

τὸ ὥραιον καὶ μόνος κάλλους δημιουργὸς ὁ καιρὸς, τὸ δὲ ἀπηνθηκὸς ἅπαν ἔξω τῆς καιροῦ φύσεως, τὴν δὲ κατὰ τοῦ μετώπου κόμην, ὅτι προσιδόντος μὲν αὐτοῦ λαβέσθαι ῥάδιον, παρελθόντος δὲ ἢ τῶν πραγμάτων ἀκμὴ συνεξέρχεται καὶ οὐκ ἔστιν ὀλιγορρηθέντα λαβεῖν τὸν καιρόν.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΟΡΦΕΩΣ ΑΓΓΑΛΜΑ.

ζ. Ἐν τῷ Ἑλικῶνι, τέμενος δὲ τῶν Μουσῶν σκιερὸν ὁ χώρος, παρὰ τοὺς Ὀλμειοῦ τοῦ ποταμοῦ
 5 ῥύακας καὶ τὴν Ἰοειδέα Πηγᾶσον κρήνην Ὀρφέως ἄγαλμα τοῦ τῆς Καλλιόπης παρὰ τὰς Μούσας εἰστήκει
 ἰδεῖν μὲν κάλλιστον, ὁ γὰρ χαλκὸς τῇ τέχνῃ συναπέτικτε τὸ κάλλος τῇ τοῦ σώματος ἀγλαίᾳ τὸ
 μουσικὸν ἐπισημαίνων τῆς ψυχῆς, ἐκόσμηι δὲ αὐτὸν τιάρα Περσικὴ χρυσῷ καταστικτος ἀπὸ κο-
 ρυφῆς εἰς ὕψος ἀνέχουσα, χιτῶν δὲ ἐξ ὧμων ἀπαγόμενος εἰς πόδας τελαμῶνι χρυσῷ κατὰ τῶν 154
 στέρων ἐσφίγγετο, κόμη δὲ οὕτως ἦν εὐανθῆς καὶ ζωτικὸν ἐπισημαίνουσα καὶ ἔμπουν, ὡς ἀπα-
 10 τῶν τὴν αἰσθησιν, ὅτι καὶ πρὸς τὰς ζεφύρου πνοὰς σειομένη δονεῖται. ἢ μὲν γὰρ ἐπανχένιος
 κατὰ νώτου χυθεῖσα, ἢ δὲ ταῖς ὀφρύσιν ἀνωθεν δισχιδῆς ἐπιβαίνουσα καθαρὰς τῶν ὀμμάτων
 ἔφαινε τὰς βολὰς, τὸ πέδιλον δὲ αὐτῷ ξανθοτάτῳ χρυσῷ κατήνθιστο καὶ πέπλος κατὰ νώτου
 ἄνετος εἰς σφυρὸν κατήει, μετεχειρίζετο δὲ τὴν λύραν, ἢ δὲ Ἰσαρίθμους ταῖς Μούσαις ἐξήπτο τοὺς
 φθόγγους· ὁ γὰρ χαλκὸς καὶ νευρὰς ὑπεκρίνετο καὶ πρὸς τὴν ἐκάστου μίμησιν ἀλλαττόμενος πει-
 15 θηνίως ὑπῆγετο μικροῦ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἡχὴν τῶν φθόγγων φωνήεις γινόμενος. ὑπὸ δὲ τῶν
 ποδῶν τὴν βάσιν οὐκ οὐρανὸς ἦν τυπωθεῖς, οὐδὲ Πλειάδες τὸν αἰθέρα τέμνουσαι, οὐδὲ Ἄρκτου
 899 περιστροφαὶ τῶν Ὠκεανοῦ λουτρῶν ἄμοιροι, ἀλλ' ἦν πᾶν μὲν τὸ ὀρνίθων γένος πρὸς τὴν ὥδην
 ἐξιστάμενον, πάντες δὲ οἱ ὄρειοι θῆρες, καὶ ὅσον ἐν θαλάττης μυχοῖς νέμεται, καὶ ἵππος ἐθέλ-
 γετο ἀντὶ χαλινοῦ τῷ μέλει κρατούμενος καὶ βοῦς ἀφίς τὰς νομάς τῆς λυρῶδίας ἤκουε καὶ λεόν-
 20 των ἄτεγκτος φύσις πρὸς τὴν ἁρμονίαν κατηννάζετο. εἶδες ἂν καὶ ποταμούς τετυπῶντα τὸν χαλκὸν
 ἐκ πηγῶν ἐπὶ τὰ μέλη ῥέοντας καὶ κύμα θαλάσσης ἔρωτι τῆς ὥδης ὑψούμενον καὶ πέτραις αἰσθήσει
 πληττομένης μουσικῆς καὶ πᾶσαν βλάστην ὥριον ἐξ ἡθῶν ἐπὶ τὴν μουσάν τὴν Ὀρφικὴν σπεύδου-
 σαν, καὶ οὐδὲν μὲν ἦν τὸ ἡχοῦν, οὐδὲ τὴν ἁρμονίαν τὴν λυρῶδον ἐγείρον, ἢ τέχνη δὲ ἐν τοῖς
 ζώοις τοῦ περὶ τὴν μουσικὴν ἔρωτος τὰ πάθη κατεμήνυε καὶ ἐν τῷ χαλκῷ τὰς ἡδονὰς ἐποίει φαί-
 25 νεσθαι καὶ τὰ ἐπανθοῦντα τῇ αἰσθήσει τῶν ζώων θελκτήρια ἀρρήτως ἐξέφαινε.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΔΙΟΝΤΣΟΥ ΑΓΓΑΛΜΑ.

η'. Δαυδάλω μὲν ἐξῆν, εἰ δεῖ τῷ περὶ Κρήτην πιστεῦν θαύματι, κινούμενα μηχανᾶσθαι ποιή- 155
 ματα καὶ πρὸς ἀνθρωπίνην αἰσθησιν ἐκβιάζεσθαι τὸν χρυσόν, αἱ δὲ δὴ Πραξιτέλειοι χεῖρες ζωτικὰ

1. ἀπηνθηκός. p. 2. κατὰ τὴν μετώπον. f, ε. ib. κόμην. p. 3. τῇ τῶν πρ. ἀκμῇ. p. ἢ τῶν πρ. α. v.
 VII. Lemma εἰς τὸ Ὀρφέως (τὸ τοῦ Ὀρφ. E). ἄγαλμα. p. 4. περὶ τοὺς. p. ib. Ὀλμειοῦ. p, v. 5. Πηγᾶσον καλὸν
 καὶ Ὀρφ. p. ib. τοῦ om. p, v, π, μ et ε, m. habet in mg. p. suprasc. ib. περὶ τὰς. p, ε. 6. χαλκὸς γὰρ τῷ
 τεχνήματι ἀπέτικτε. p. ib. τῇ δὲ. C, E, P. ib. δὲ delevi J. auctore. 7. ἐπισημαίνων. p, J, P. ἐπισημαίνων. 5.
 ib. αὐτὸν om. p, φ. ib. χρυσῷ. p. 8. ἀνίσχουσα. p, J. ib. χιτῶν — αἰσθησιν. l. ib. ἐξ ὧμων. l. ib. τελαμῶνι —
 ἐσφίγγετο om. l. 9. στέρων. p, v, P. στέρων. p. τὸ στέρων. π. τῶν στέρων. 2, E, J. ib. ζωτικῆς. p. ib. ἐπι-
 στήνουσα. l. 10. ὑπανχένιος. p. 11. χυθεῖσα. 1, P. χυθεῖσα. 2, E, J. ib. ταῖς ὀφρύσιν. C, J, P. ὀφρύ excidit in p.
 ὀφρύσιν. E. ib. δισχιδῆς. 1, J, P. δισχιδῶν. 2, E. ib. ἐπιβαίνουσα. J ex conj. et P. ἐπιβαίνουσα. 5. 12. ἔφερε. p.
 ou
 v. et φ ex corr. ib. κατὰ νώτον. 1, P. κατὰ τὰ νώτα. π. sic corr. 13. ἄνετος. 1, P. ἄφετος. p, 2, E, J. ib. εἰς
 σφυρὸν. 1, P. εἰς σφυρὰ. 2, EJ. ib. Ἰσαρίθμους. 2, ε, m. 14. ἐπεκρίνετο. 1, m. ib. πειθηνίως. p. πειθηνίως. φ, v.
 πειθηνίως. 5. 15. ὑπῆγετο. 1, P. ib. φωνῆ. p, φ. φωνήεις. v. ib. γινόμενος. 1. γινόμενος. 5. 16. οὐδὲ πλαδαρὸν
 αἰθέρα. p. 17. μὲν πᾶν. p, v. ib. τὸ ὀρνίθων. 1, J, P. ὀρνίθων. 2, E. 18. δὲ οἱ. p, J, P. δὲ. 5. ib. θαλάττοις. p.
 20. ἄτεγκτος. f, μ. Malim ἢ ἄτεγκτος. 21. θαλάττης. p. ib. ἔρωτι καὶ ὥδης. p. ἔρωτικαῖς. φ, P. ib. αἰσθήσει om.
 2, E. 22. μουσικῆς. l, J. μουσικῇ. 2, E et P, cui operae non paruerunt. ib. ὄρειον. p, φ, v. 23. λυρῶδη. φ.
 VIII. Lemma: εἰς τὸ τοῦ Διονύσου ἄγαλμα. p (τὸ τοῦ om. E). 26. Δαυδάλω. m. mg. et o. ib. εἰ δεῖ. φ, v,
 J, P, ac nescio, an p, p. εἶδεν. μ. ἰδεῖν. f, E. ib. τοῦ. m. mg. et o. ib. θαύματα. m. mg. et o. ib. μηχανά-
 σθαι. 1, J, P. μηχαναῖς τὰ 5. Totum locum sic ex ingenio emendavit J in Wolfii Analect. litt. II, p. 37. 27. ἐκ-
 βιάζεσθαι. φ. ἐκβιάζεται. π. ἐκβιάζόμενα. m. mg. ib. τὸ ξύλον velit J. l. c. τὸν χαλκόν. o.

διόλου κατεσκεύαζον τὰ τεχνήματα. ἄλλος ἦν καὶ Διόνυσος εἰστέκει ἡιδέου σχῆμα μιμούμενος οὐ- 900
 τω μὲν ἀπαλός, ὥς πρὸς σάρκα μεταρρυθμίζεσθαι τὸν χαλκόν, οὕτω δὲ ὑγρὸν καὶ κεχλασμένον
 ἔχων τὸ σῶμα, ὥς ἐξ ἑτέρας ὕλης, ἀλλὰ μὴ χαλκοῦ πεφυκώς, ὃς χαλκὸς μὲν ὦν ἡρυθραίνετο,
 ζωῆς δὲ μετουσίαν οὐκ ἔχων ἐβούλετο τὴν ιδεάν δεικνύναι, ἀφαμένω δὲ σοὶ πρὸς τὴν ἀκμὴν ὑπεξ-
 ἴστατο, καὶ ὄντως μὲν ἦν ὁ χαλκὸς στεγανός, ὑπὸ δὲ τῆς τέχνης μαλαττόμενος εἰς σάρκα ἀπεδί- 5
 δρασκε τῆς χειρὸς τὴν αἰσθησιν. ἦν δὲ ἀνθηρὸς ἀβρότης γέμων ἰμέρω ρεόμενος, οἷον αὐτὸν
 Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις εἰδοποιήσας ἐξέφηνε, κισσὸς δ' αὐτὸν ἔστειπε περιθῶν ἐν κύκλῳ. ὥς κισσὸς
 ἦν ὁ χαλκὸς εἰς κλῶνας καμπτόμενος καὶ τῶν βοστρύχων τοὺς ἐλικτήρας ἐκ μετώπου κεχυμένους
 ἀναστέλλον, γέλωτος δὲ ἔμπλεως, ὃ δὴ καὶ παντὸς ἦν ἐπέκεινα θαύματος, ἡδονῆς ἀφιέναι τὴν
 ὕλην τεκμήρια καὶ τὴν παθῶν δῆλωσιν ὑποκρίνεσθαι τὸν χαλκόν. νεβρὶς δὲ αὐτὸν ἔσκεπεν οὐχ 10
 οἷαν εἶωθεν ὁ Διόνυσος ἐξάπτεσθαι, ἀλλ' εἰς τὴν τῆς δορᾶς μίμησιν ὁ χαλκὸς μετεβάλλετο, εἰστέ-
 κει δὲ τὴν λαϊάν ἐπερείδων τῷ θυρῶ, ὃ δὲ θυρῶς ἡπάτα τὴν αἰσθησιν καὶ ἐκ χαλκοῦ πεποιημένους
 χλοερὸν τι καὶ τεθιγλὸς ἀποστίλβειν ἐδοξάζετο πρὸς αὐτὴν ἀμειβόμενος τὴν ὕλην. ὄμμα δὲ ἦν
 156 πυρὶ διανγρῆς, μανικὸν ἰδεῖν, καὶ γὰρ τὸ βακχεύσιμον ὁ χαλκὸς ἐνεδείκνυτο καὶ ἐπιθειάζειν ἐδόκει,
 ὥσπερ, οἶμαι, τοῦ Πραξιτέλους καὶ τὸν βακχεῖον οἶστρον ἐγκαταμίξαι δυνήθεντος. 15

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΜΕΜΝΟΝΟΣ ΑΓΑΛΜΑ.

Θ'. Ἐθέλω σοὶ καὶ τὸ Μένωνος ἀφηγησάσθαι θαῦμα, καὶ γὰρ ὄντως παράδοξος ἡ τέχνη καὶ
 κρείττων ἀνθρωπίνης χειρὸς. τοῦ Τιθωνοῦ Μένωνος εἰκὼν ἦν ἐν Αἰθιοπία ἐκ λίθου πεποιημένη, οὐ 901
 μὴν ἐν τοῖς οἰκείοις ὄροις ἔμενε λίθος ὦν, οὐδὲ τὸ τῆς φύσεως συνηλὸν ἠνείχετο, ἀλλὰ καὶ λίθος
 ὦν εἶχεν ἐξουσίαν φωνῆς· νῦν μὲν γὰρ ἀνίσχουσαν τὴν Ἥμεραν προσεφθέγγετο ἐπισημαίνων τῇ
 φωνῇ τὴν χαρὰν καὶ ἐπὶ ταῖς τῆς μητρὸς παρουσίαις φαιδρυνόμενος, νῦν δὲ ἀποκλινομένης εἰς 20
 νύκτα ἐλεινὸν τι καὶ ἀλγεινὸν ἔστεινε πρὸς τὴν ἀπουσίαν ἀνιόμενος. ἡπόρει δὲ οὐδὲ δακρύων
 ὁ λίθος, ἀλλ' εἶχεν ὑψηροτέρη τῇ βουλήσει καὶ ταῦτα καὶ ἦν Μεμνόνειος ἡ εἰκὼν μόνω μὲν
 τῷ ἀνθρωπίνῳ διαλλάττειν μοι δοκοῦσα σῶματι, ὑπὸ δὲ ψυχῆς τινὸς καὶ ὁμοίας προαιρέσεως ἀγο-
 μένη κατηνθύνετο. εἶχε γοῦν ἐγκεκραμένα καὶ τὰ λυποῦντα καὶ πάλιν ἡδονῆς αἰσθησις αὐτὸν κα-
 τελάμβανεν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν παθῶν πληττόμενον, καὶ ἡ μὲν φύσις τὴν λίθων γένεσιν ἄφθογ- 25
 γον προήγαγε καὶ καφὴν καὶ μῆτε ὑπὸ λύπης ἐθέλουσαν διοικεῖσθαι μῆτε εἰδυίαν ἡσθῆναι, ἀλλὰ
 καὶ πάσαις τύχαις ἄτρωτον, ἐκείνῳ δὲ τῷ Μένωνος λίθῳ καὶ ἡδονὴν παρέδωκεν ἡ τέχνη καὶ πέ-
 τραν ἀνέμιξεν ἄλγει καὶ μόνην ταύτην ἐπιστάμεθα τὴν τέχνην νοήματα τῷ λίθῳ καὶ φωνῇ ἐνθεῖσαν.
 157 ὁ μὲν γὰρ Δαίδαλος μέχρι μὲν κινήσεως ἐνεανιεύετο καὶ δύναιμι εἶχεν ἡ ἐκείνου τέχνη ἐξιστάται
 τὰς ὕλας καὶ εἰς χορεῖαν κινεῖν, ἀμήχανον δὲ ἦν καὶ παντελῶς ἄπορον καὶ φωνῆς μέτοχα πραγμα- 30

1. τὰ om. v. 2. ἀπαλός. v, π, J, P. ἀπλός. a, i. ib. μεταρρυθμίζεσθαι. ρ, φ, π, μ. 3. πεφυκώς. v. πεφυ-
 κός. 5. ib. ἡρυθραίνετο. ρ, φ. 4. πρὸς τὴν ἀφὴν conj. Heyne Op. V, 212. ib. ὑπεξανίστατο conj. J. 5. ἦν ὁ χαλ-

κός. 1. ὁ χαλκὸς ἦν. 5. 6. αὐτὸν 1. αὐτός. 5. 9. γέλωτος — χαλκόν. l. ib. ὃ δὲ. l. ib. ἦν om. l. ib. θαύματα. μ. θαύμα-
 τος. f. 10. τεκμήριον. l. ib. καὶ τὸν χαλκὸν δῆλωσιν τῶν π. ὑποκρ. l. ib. ἐσκεπτετο. 1. 12. τὴν λαϊάν corr. J.
 rec. P. τὴν λύραν. 5. ib. καὶ ἐκ χ. 1, P. ἐκ χ. 2, E, J. ib. πεποιημένοι. f, μ. 13. τί τε. μ. 14. ἐδείκνυτο. 1.
 15. τὸ. m, o. ib. βάνχειον. o. ib. οἶστρον om. m, o. ib. δυνήθ. ἐγκ. π.

IX. Lemma: εἰς τὸ τοῦ Μένωνος ἀγαλμα. ρ, v. εἰς τὸ ἀγ. Μένωνος. μ. εἰς τὸ Μένωνος ἀγαλμα. o. (Μένων-
 νος. ε). 16. σοὶ. 1. δέ σοι. 2, E, J, P. ib. καὶ τὸ τοῦ. ρ. 17. Τιθωνόν. m, o. 18. ἠνείχετο. v, J in Exerc. 49. P.
 ἐνείχετο. 5. 21. οὐ δακρύων. ρ. 22. Μεμνόνειος. 1. Μένωνος, ε. Μένωνος. 2, J, P. ib. μὲν om. m, o. 23. ἀν-
 θρωπίνῳ. 1, π, P. ἀνθ. μ. ἀνθρωπείῳ. E, J. ib. δοκεῖ. 1. ib. ψυχῆς. 1 et conj. J rec. P. τύχης. 2, E. ib. καὶ
 ὁμοίας. 1, P. ὁμοίας καὶ. 2, E, J. 24. κατηνθύνετο. ρ, φ. ib. εἶχε γοῦν. 1, P. εἶχεν οὖν. 2, E, J. 25. τῶν λίθων.
 ρ, v. 26. προήγαγε. 1, P. παρήγαγε. 2, E, J. ib. διοικεῖσθαι. 1, P et conj. o. διοικῆσαι. 2, E, J. 27. ἡ τέχνη
 conj. J, rec. P. ἡ φύσις. 5. 28. ἀλγει. ρ. ἀλγείν. φ, v. ἀλγεινῷ. 5. Sc. ἄλγει. ib. τῷ λίθῳ. 1, P. λίθῳ. 2, E, J.
 29. ἐξιστάσθαι. 1. ἐξιστάμεναι. 2. ἐξιστάται. E.

τεύεσθαι τὰ ποιήματα, αἱ δὲ Αἰθιοπῶν χεῖρες πόρους τῶν ἀμυγάνων ἐξεύρου καὶ τὴν ἀφθογγίαν ἐξενίκησαν τοῦ λίθου. ἐκεῖνῳ τῷ Μένονι καὶ τὴν Ἥχῳ λόγος ἀντηχεῖν, ὁπότε φθέγγοιτο, καὶ γοερόν μὲν στενάζοντι γοερόν ἀντιπέμπειν μέλος, εὐπαθοῦντι δὲ ἀνταποδιδόναι τὴν ἡχὴν ἀντίμιμον. ἐκεῖνο τὸ δημιούργημα καὶ τῇ Ἡμέρᾳ τὰς ἀνίας ἐκοίμιζε καὶ οὐκ εἶα μαστεύειν τὸν παῖδα, ὥς ἂν ἀντιτιθείσης αὐτῇ τῆς Αἰθιοπῶν τέχνης τὸν ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀφανισθέντα Μένονα.

Εἰς τὸ Ἀσκληπιοτὸ Ἀγάλμα.

- 902 εἴτα τὸ μὲν Ἀργεῶν σκάφος ἔμφωνον γενέσθαι πειδόμεθα τὸ ὑπὸ τῶν τῆς Ἀθηνᾶς τεχνη-
θεν χειρῶν, ὃ καὶ τὴν ἐν ἄστροις ἐκληρούχησε τύχην, ἄγαλμα δὲ οὐ πιστεύσομεν, εἰς ὃ τὰς δυνά-
μεις Ἀσκληπιὸς ἀνίησι τὸν προνοητικὸν ἐπεισάγων νοῦν, ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κοινωνίαν τοῦ ἐνοικοῦντος
τὴν δύναμιν τρέπειν, ἀλλ' εἰς μὲν ἀνθρώπινα σώματα κατὰγεσθαι τὸ θεῖον δώσομεν, ἔνθα καὶ
10 μιανθῆναι παθήμασιν, οὐ πιστεύσομεν δέ, εἰ, ὃ μὴδὲν ἔργονον κακίας, παραπέφυκεν; ἔμοι μὲν οὐκ
οὐ τύπος εἶναι δοκεῖ τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας πλάσμα. ἰδοὺ γάρ, ὥς οὐκ ἀνηθοποίητος
ἡ τέχνη, ἀλλ' ἐνεικονισμένη τὸν θεὸν εἰς αὐτὸν ἐξίσταται. ὕλη μὲν οὐσα θεοειδὲς ἀναπέμπει νόη-
μα, δημιούργημα δὲ χειρὸς τυγχάνουσα, ἃ μὴ δημιουργίαις ἔξεστι, πράττει τεκμήρια ψυχῆς ἀρρή- 158
τως ἀποτίκτουσα. πρόσωπον δὲ σοὶ θεασαμένῳ δουλοῦται τὴν αἰσθησιν, οὐ γὰρ εἰς κάλλος ἐπι-
15 θετον ἐσχημάτισται, ἀλλὰ πᾶναγρον καὶ ἴλεων ἀνακινῶν ὄμμα βάθος ἄφατον ὑπαστρᾶπτει σεμνό-
τητος αἰδοῖ μινείσης. πλοκάμων δὲ ἔλικες ρέομενοι χάρισιν οἱ μὲν εἰς νότα τεθιγλότες ἄφεται κέ-
χυνται, οἱ δὲ ὑπὲρ μετώπου πρὸς τὰς ὀφρὺς ἐπιβαίνοντες τοῖς ὄμμασιν εἰλοῦνται. οἷον δὲ ἐκ ζω-
τικῆς αἰτίας καὶ αὐτοὶ καταρδόμενοι εἰς τὴν τῶν βοδινῶν καμπὴν συνελίττονται τῷ νόμῳ τῆς
903 τέχνης μὴ πειδόμενης τῆς ὕλης, ἀλλὰ νοούσης, ὅτι σχηματίζει θεὸν καὶ δεῖ δυναστεύειν. τῶν δὲ
20 γινομένων εἰσώδωτον φθείρεσθαι ἢ τοῦ ἀγάλματος ἰδέα ἄτε δὴ τῆς ὑγείας τὴν οὐσίαν ἐν ἑαυτῇ
φέρουσα ἀκμὴν ἀνώλεθρον ἐπικτωμένη θάλλει. ἡμεῖς μὲν δὴ σοὶ καὶ λόγων, ὃ Παιάν, νεαρῶν
καὶ μνήμης ἐγγόνων ἀπηρξάμεθα· κελεύεις γάρ, οἶμαι· πρόθυμος δὲ σοὶ καὶ τὸν νόμον ἄδειν, εἰ
νέμοις ὑγείαν.

Εἰς τὸ τοῦ Ἡθιοτὸ Ἀγάλμα.

- ια. Τεθέσθαι τὸν ἡθιοτὸν ἐπ' ἀκροπόλει, ὃν Πραξιτέλης ἴδρυσεν, ἢ δὲ σοὶ τῆς τέχνης παρα-
25 στῆσαι τὸ πρᾶγμα; παῖς ἦν ἀπαλὸς τις καὶ νέος πρὸς τὸ μαλθακὸν τε καὶ νεοτήσιον τῆς τέχνης τὸν
χαλκὸν μαλακτούσης, χλιδῆς δὲ ἦν καὶ ἱμέρου μεστὸς καὶ τὸ τῆς ἥβης ἐφαινεν ἄνθος, πάντα δὲ ἦν

1. ἀφθογγίαν. 1, P. ἀφωνίαν. 2, E, J. 2. ἐξενίκησαν. m. mg. ib. τοῦ λίθου. 1, P. τῆς λίθου. 2, E, J. 3. ἀπο-
διδόναι. 1. 4. τῆς ἀνίας. q, v. 5. ἀντιθείσης. μ. ἀντιπείσης. ο. ib. αὐτῇ conj. J. αὐτῷ. 5. ib. τῆς Αἰθ. q, v, P.
τῶν Αἰθ. 5. ib. Μένονα. μ, ε.

X. Lemma: εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Πανίου ἐκφρασίς ὅτι ἐθεραπεύθη (ἐθεράπη. q, v.) q, v, q. 6. εἴτα — πιστεύσομεν. 1.
ib. τῶν τῆς. 1, l, P. τῶν. 5. 7. ὃ. 1, E, J. ib. ἐκληρούχει. 1. ib. τέχνην. 1. ib. πιστεύσομεν. i, m, o. 8. τοῦ συνοι-
κοῦντος. q, v, P. τοῦ συνακοῦντος. q. τοῦ σε νικούντος. ε, m. 9. πρέπειν. μ, ε, m. corr. Salm. ib. σώματα. om. 1.
10. Fo: μιανθῆναι δεῖ. ib. δὲ ἢ μὴδὲν. 1. δὲ εἰ μὴ εὐ. π. δὲ εἰ μὴ εὐ. μ, ε. δὲ εἰ μὴ. o. δὲ, οἷς sive ὃ μὴδὲν. J
conj. ib. ἔργονον. 1. ib. παραπέφυκεν. 1. 11. ἀνηθοποίητος. q, P. ἀν ἡθοποιότητος. μ. ἀν ἡθοποίητος. 5. 12. ἐνε-
ικονισμένη. 1. ἐνεικονισμένη. 2, E, J, P. 13. ἀρρήτως. 1, P. ἀρρήτων. 2, E, J. 14. ἀποκτίκτουσα. f, μ. ib. οὐ om.
q, q. ib. ἐς γὰρ κάλλος. q. 15. πᾶναγρον. 1, P. et mg. πᾶναν. π. παιάν. 2, E. παιώνιον velit J. ib. ἀνακινῶν
οὐν. 1. ἀνακινῶν. 2, E, J. ἀνακινῶν. P. ib. ἄφατον. 1. ἄφραστον. 5. ib. ὑπαστρᾶπτειν. μ, non f. 17. ἐπιβαί-
νοντες. 1, P et conj. J in Exerc. 53. ἐπιμαίνοντες. π, μ, ε. ἐπιμένοντες m, o. ib. δὲ om. 1, P. ib. ἐκ ζωτικῆς.
1, P. ἐκ τῆς 5. 2, E, J. 18. τῷ νόμῳ — δυναστεύειν. 1. 19. πειδόμενῳ. 1. 20. γινομένων. 1. γινομένων. 5. ib. ἐν
om. m, o. 21. ὃ παῖ. C, E, J. ὃ Παιάν conj. J Exerc. 53, et Jac. Morelli rec. P. 22. ἐγγόνων. 1. ib. Fo: πρό-
θυμοι. ib. δὲ σὺ. o. 23. ὑγείας. v.

XI. Lemma: εἰς τὸ τοῦ ἡθιοτὸ ἄγαλμα. 1. εἰς τὸν Πραξιτέλους ἱερῶτα. 2, E, J. 24. τὸν ἡθιοτὸν. 1. τὸν θεόν. 5.
ib. εἰ δὲ. C, E. ἢ δὲ corr. J, rec. P. ib. παραστῆσαι corr. J, rec. P. παραστῆναι. 5. 25. ἀπαλὸς τις. 1. ἀπα-
λὸς τε. 5. 26. μαλακ. μ. ib. ἱμέρους ἐστῶς. μ, non f. ib. ὕφαινε. 1.

ιδεῖν πρὸς τὴν τῆς τέχνης βούλησιν ἀμειβόμενα. καὶ γὰρ ἀπαλὸς ἦν μαχομένην τῇ ἀπαλότητι τὴν οὐσίαν ἔχων καὶ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἤγετο ἐστειρημένος ὑγρότητος καὶ ὅλος ἐξέβαινε τῆς αὐτοῦ φύσεως
 159 ὁ χαλκὸς τοὺς ὅρους εἰς τὸν ἀληθῆ τύπον μεθιστάμενος. ἄμοιρος δὲ ὢν πνεύματος καὶ τὸ ἐμπνουν ὑπεδύετο, ἃ γὰρ μὴ παρέλαβεν ὕλη, μηδὲ εἶχεν ἔμφυτα, τούτων ἡ τέχνη τὴν ἐξουσίαν ἐπορίζετο. ἐκκοινοῦτο δὲ τὰς παρειάς ἐρυθίματι, ὃ δὴ καὶ παράδοξον ἦν, χαλκὸν τικτόμενον ἐρυθός, καὶ παιδικῆς ἦν ἡλικίας ἄνθος ἐκλάμπων, κόμης δὲ εἶχεν ἑλικας ταῖς ὀφρῦσιν ἐπιβαίνοντας. ὁ δὲ τῷ τελαμῶνι καταστέφων τὴν κόμην καὶ ἐκ τῶν ὀφρῶν ἀπωθούμενος τῷ διαδήματι τὰς τρίχας, 904 γυμνὸν πλοκάμων ἐτήρει τὸ μέτωπον. ὥς δὲ καὶ κατὰ μέρος ἐξητάζομεν τὴν τέχνην καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δαιδάλματα, ἀφασίᾳ πληγέντες εἰστήκειμεν, ὃ τε γὰρ χαλκὸς εὐτραφῆ καὶ λιπῶσαν ἐπεδείκνυτο τὴν σάρκα καὶ πρὸς τὴν τῆς τριχὸς μίμησιν μεθηρομόζετο, ὅτε μὲν βοστρύχων οὐλῶν πλοκαῖς 10 συνεξελιττόμενος, ὅτε δ' ἐθέλουσῃ τῇ τριχὶ ἐκτάδην κατὰ νότον χυθῆναι συναπλούμενος, καὶ ὅτε μὲν ἐθέλοι τὸ πλάσμα καμφοῦναι, καὶ πρὸς τὴν καμπὴν ἀνιέμενος, ὅτε δὲ ἐπιτεῖναι τὰ μέλη πρὸς τὸ σύντονον μεθιστάμενος. ὅμμα δὲ ἡμεῶδες ἦν αἰδοῖ συμμιγρὲς ἀφροδισίου [ἐρωτικοῦ] γέμον χάριτος, καὶ γὰρ ἥδει ζηλοῦν ὁ χαλκὸς τὸ ἐράσμιον καὶ ὑπήκουεν ἐθέλοντι τῷ εἰδῶλι γανροῦσθαι. ἀκίνητος δὲ ὢν οὗτος ὁ ἔφηβος ἔδοξεν ἂν σοὶ κινήσεως μετέχειν καὶ εἰς χορείαν εὐτρεπίζεσθαι. 15

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΑΤΡΟΝ ΑΓΓΑΛΜΑ.

ιβ'. Εἰς ἱερὸν εἰσιὼν σεμνὸν τι καὶ μέγα, ὃ τὴν καλλίστην εἰκασίαν εἰς ἑαυτὸ μεθίστη, ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ νεῶ ἰδρυμένον θεῶμαι κένταυρον οὐκ ἀνδρὶ κατὰ τὴν Ὀμήρειον εἰκόνα, ἀλλὰ ῥίῳ παραπλήσιον ὕληντι. ἄνθρωπος ἦν ἄχρι λαγόνος κατιῶν ὁ κένταυρος ἐς ἵππον βάσιν 160 τετρασκελῆ λήγων, τὸν γὰρ ἵππον καὶ τὸν ἄνθρωπον ἡ φύσις ἐξ ἡμισείας τεμοῦσα εἰς ἕν σῶμα συνήρμοσε τὰ μὲν ἀποκρίνασα τῶν μερῶν, τὰ δὲ ἀλλήλοις τεχνησαμένη σύμφωνα· τῆς μὲν γὰρ 20 ἀνθρωπίνης ὅσον ἀπ' ἑξῆς εἰς ἄκραν ὑποφέρεται τὴν βάσιν, ἀφείλε, τοῦ δὲ ἵππου σώματος, ὅσον εἰς ὀμφαλὸν καταβαίνει, τεμοῦσα τῷ ἀνθρωπείῳ συνήγε τύφῳ, ὥς τὸν μὲν ἵππον τὴν κεφαλὴν ποθεῖν καὶ τοὺς ἀρχενίους τένοντας, καὶ ὅσον εἰς τὸ νῶτον καταβαῖνον εὐρύνεται, τὸν δὲ ἄνθρωπον τὸν ἀπὸ ὀμφαλοῦ μέχρι τῆς βάσεως σθηριγμὸν ζητεῖν. τοιούτου δὲ ὄντος τοῦ σώματος εἶδες ἂν καὶ θυμὸν ἐπιπολεύοντα τῷ τεχνήματι καὶ ἡγριωμένον τὸ σῶμα καὶ τῷ προσώπῳ τὸ θηριῶδες ἐπαν- 25 905 θοῦν καὶ τὸ τῆς τριχὸς κάλλιστα ὑποκρινομένην τὴν πέτραν καὶ πάντα πρὸς τὸν ἀληθῆ τύπον σπεύδοντα.

1. μηχανωμένην. 1. μὴ μαχομένην. ε, m. Videtur deesse μὴ in π, delevit o sequentibus J, P. 3. τοῦ ὅρους. q. ib. πράγματος. q, φ. 4. εἶχεν ἔμφυτα conj. J. Exerc. 54, rec. P. τὸν φῶντα. 5. ἐκκοινοῦτο. m. ib. χαλκοῦν. v, φ. 6. ἐκλάμπων. q. ib. ὀφρῦσιν om. q. rel. spat. 7. τῷ om. m, o. ib. κόμην. q, v (et φ?). κεφαλὴν κόμην. π, μ, ε. κεφαλῆς κόμην. m, o, P et J, qui alterutrum horum vocabulorum inducendum arbitrat. 9. δαιδάλματα. conj. J in Spec. crit. 55. rec. P. δὲ ἄλματα. 5. 10. κίνησιν. φ, v. ib. ὅτε. m, o, et sic infra. ib. οὐλῶν. q, v. 11. ἐκτάδην. 1, P. ἐκταδὸν. 2, E, J. ib. χυθῆναι. 1, P. χεθῆναι. 5. ib. ὅτε. P. ib. καὶ ὅτε — ἀνιέμενος. om. 2, E, J. 12. ἐθέλοι. φ, v, P. ἐθέλει nescio an q. δ' ἐθέλουσῃ. v. δὲ θελούσῃ. 5. 13. σύντονον. q. ib. ἦν om. 2, E, J. ib. ἀφροδισίου ἐρωτικοῦ. C, E et J, qui alterum vocab. delendum esse vidit, del. P. 14. ὑπήκουεν. q, φ. ὑπήκουσεν. v, J, P. ὑπήκουσας. 1, μ, ε et m, ubi mg. γρ. ὑπήκουσαι. ib. γανροῦσθαι. 1, P. γανροῦσαι. f, μ, ε, m, ubi mg. γανρώσαι, quod est in o, J. 15. α. δὲ ὢν. 1, P. ὢν om. 2, E, J. ib. ὄντως velit J. ib. ἔφηβος. 1 et conj. J rec. P. εὐφημος. 2, E, J.

XII. Lemma: εἰς τοῦ Κενταύρου ἄγαλμα. q. 16. ὃ καὶ. q. ib. μεθίστησι. J, nescio unde. 18. θηρίῳ. C, E, J, P. ῥίῳ conj. J. Exerc. 59. ib. ὕληντι — κατιῶν om. q, lac. brevior. ib. εἰς. π, μ. ε. 5. 19. τὸν γὰρ ἵππον καὶ τὸν ἄνθρωπον conj. m, rec. o. τῶν γὰρ ἵππων καὶ τῶν ἀνθρώπων. 5. (τῶν γὰρ ἵππων καὶ ἡμισείας. med. om. q.) ib. δοκοῦσα. q. 20. τὸ μὲν. 5. Sc. τὰ μὲν. ib. ἀλλήλοις γεννησαμένη. q. ib. σύμφωνα om. q. 21. ὅσον ἦν. q. ib. ἱππίου conj. J. ἱππου. 5. Malim ἱππίου. ib. ἀποφέρεται. q. 22. ἐπ' ὀμφαλὸν. J, nescio unde. ib. καταβαίνει. f, π, ε. ib. ἀνθρωπίνῳ. 1. ἀνθρωπείῳ. 5. ib. προσήγε. q. ib. ὥς τοῦ ἵππου — ζητεῖν. 1. ib. μὲν om. 1. 23. τὸν νῶτον. q, π, 1, P, J. τὸν νότον. μ. τὸ νῶτον. 5. 24. τὸν ἀπὸ. π, 1, J, P. τὸν om. 5. ib. βάσεως om. q. ib. τῷ σώματι. m, o. ib. καὶ θυμὸν. q. θυμὸν. 5. 25. ἐπιπλέοντα. q et o ex conj. ἐπιπλέοντα. π, μ, ε, m, P, unde ἐπιπολεύοντα conj. J. ib. τὸ om. f, m, o. ib. ἐπαινοῦν. q. 25. ὑπερκρινομένην. φ.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΣ ΜΗΔΕΙΑΣ ΑΓΑΛΜΑ.

ιγ'. Εἶδον καὶ τὴν πολυθρόνην ἐν ὄροις Μακεδόνων Μήδειαν. λίθος ἦν μηνύων τὸ τῆς
 ψυχῆς εἶδος ἀπομαξαμένης εἰς αὐτὴν τῆς τέχνης τὰ συμπληροῦντα τὴν ψυχὴν, καὶ γὰρ λογισμοῦ
 κατηγορεῖ τὸ δῆλωμα καὶ θυμὸς ὑπανίστατο καὶ πρὸς λύπης διάθεσιν μετέβαινεν ἢ εἰκὼν καὶ ὡς
 βραχέως εἰπεῖν, ἐξηγήσεις τοῦ περὶ αὐτὴν δράματος ἦν τὸ ὁρώμενον· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς ὑπὲρ τὴν
 5 πρᾶξιν ἐδήλον τῆς γυναικὸς τὰ βουλευόμενα, ὁ δὲ θυμὸς τῇ φύσει τῆς ὀργῆς περιγραφόμενος τὴν
 φύσιν πρὸς τὸ ἔργον ἤγειρε τὴν ἐπὶ τὸν φόγον ὁρμὴν εἰσηγούμενος, ἡ λύπη δὲ τὸν ἐπὶ τοῖς παι-
 σὶν ἐπεσήμενεν οἶκτον εἰς τὴν μητρὶν συνέειν ἀρρώστως ἐκ τοῦ θυμοῦ τὴν λίθον ἔλκουσα. οὐ
 γὰρ ἄτεγκτος, οὐδὲ θηριώδης ἢ εἰκὼν, ἀλλ' εἰς θυμοῦ καὶ ἀνίας ἐνδείκνυται διηρεῖτο ὑπηρετούμενη 161
 τοῖς τῆς γυναικὸς φύσεως βουλευμασιν. εἰκὼς γὰρ ἦν μετὰ τὸν χρόνον καθαρυνούσα τοῦ θυμοῦ
 10 ἐπιστρέφουσα πρὸς οἶκτον καὶ εἰς ἔννοιαν ἐρχομένην τοῦ κακοῦ τὴν ψυχὴν οἰκτιρίζουσα. ταῦτα
 μετὰ τοῦ σώματος τὰ πάθη ἢ εἰκὼν ἐμμεῖτο καὶ ἦν ἰδεῖν τὴν λίθον ὅτε μὲν φέρουσαν τὸν θυμὸν ἐν
 ὅμασιν, ὅτε δὲ σκυθρωπὸν ὄρωσαν καὶ μαλαττομένην εἰς στενότητα, ὥστερ' ἄντικρυς τοῦ τεχνη-
 σαμένου τὴν ὁρμὴν εἰς τῆς Εὐριπίδου δραματοποιίας πλήσαντος τὴν μίμησιν, ἐν ἣ καὶ βουλεύεται
 συνανακινούσα καὶ συνέειν ἔμφρονα καὶ εἰς θυμὸν ἀγριάνει τὸ ἥθος τοὺς πεπηγότας τῇ φύσει
 906 15 πρὸς τὰ ἔκγονα τῆς φιλογονίας ὄρους ἐκβάλλουσα καὶ παιδικῶν λόγων μετὰ τὴν ἄνομον σφαγὴν
 ἄπτεται. ἦν δὲ αὐτῇ καὶ ξιφηφόρος ἢ χεῖρ διακονεῖν ἐτοίμη τῷ θυμῷ ἐπὶ τὸ μίasma σπενδούσῃ
 καὶ ἡμελημένη θοῖξ τὸ ἀνχηρόν ἐπισημαίνουσα καὶ στολὴ τις πένθιμος ἀκόλουθος τῇ ψυχῇ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΘΑΜΑΝΤΟΣ ΕΙΚΟΝΑ.

ιδ'. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς Σκυθικαῖς ἡλώσιν οὐκ εἰς ἐπίδειξιν, ἀλλὰ καὶ ἀγωνίαν τῶν τῆς γρα-
 φῆς καλῶν οὐκ ἀμούσως ἐξηραμένη. ἐκτετύπωτο δὲ κατ' αὐτὴν Ἀθάμας μανίαις οἰστρούμενος.
 20 ἦν δ' ἰδεῖν γυμνὸς αἵματι φροινίσσων τὴν κόμην ἡνεωμένος τὴν τρίχα παράφορος τὸ ὄμμα ἐκπληξίας
 γέμων καὶ ὠπλιστο δὲ οὐ μανίαις μόνον εἰς τόλμαν, οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἑρινύων δαίμασι δημοφθόροις ἡγρί-
 ωτο, ἀλλὰ καὶ σίδηρος τῆς χειρὸς προεβέβλητο ἐκθέοντι παραπλήσιος. ἡ μὲν γὰρ εἰκὼν ὄντως ἦν ἀκίνητος,
 ἐδόκει δὲ οὐ τηρεῖν τὸ στάσιμον, ἀλλὰ δόξῃ τῆς κινήσεως τοὺς θεατὰς ἐξίστη ὑπὸ τοῦ φόβου χλωρόν
 τι καὶ τεθνηκὸς ὄρωσα, παρῇν δὲ ἡ Ἰνώ περιδεὴς ὑπότρομος, ἐνηγκάλιστο δὲ καὶ παῖδα νήπιον καὶ τὴν
 25 θηλὴν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ προσῆγε τὰς τροφίμους ἐπιστάζουσα πηγὰς τοῖς τροφίμοις. ἡπείγετο δὲ ἡ εἰ-

XIII. Lemma in 1: εἰς τὸ τῆς Μηδείας ἀγάλμα. τῆς om. E, J. 1. εἶδες. φ. 2. ἀπομαξαμένης εἰς Μήδειαν
 τῆς τέχνης — εἰκὼν. l. 3. κατηγορεῖ τὸ. l, φ, v, J, P et conj. Heyne, Op. V, 218. κατηγορεῖ τὸ. μ. κατηγορεῖτο. E.
 4. ἐξηγ. τοῦ π. α. δρ. ἦν τὸ ὁρώμενον. φ, nescio an φ, v. τοῦ π. α. δρ. ἐξηγ. ἦν τὸ ὄρ. 5. περὶ πρᾶξιν velit J.
 ib. τῆς deleverim. ib. περιγραφόμενος. 1, P. παραγρ. 2, E, J. 6. ἡγριώας. π. φόγον. μ, J, P. φόγον. 1, π, f.
 ε, m. φόνον. o ex conj. ib. ὁρμὴν. v, φ, P. ib. εἰσηγούμενος. 1, J. εἰσαγόμενος. 2, E, P. 7. ἀρρώστως. m. ib. ἔλ-
 κουσιν. π, f, μ, ε. 8. μανίας. C, E, J. ἀνίας conj. Huschke apud Heyn. Op. V, 218 rec. P. 11. μετὰ τοῦ σώμα-
 τος. 1. μὲν τοῦ σ. 5. ib. ὅτε. J, P. ὅτε. 5. 12. στενότητα. 1, P ut conj. Heyne l. c. στενότητα. 2, E, J. 13. πλά-
 σαντος. o. ib. ἐκ τῆς. 1, P. ib. κίνησιν. v. ib. ἐν ἣ καὶ. 1, P. καὶ. 2, E, J. 14. Fo: συνανακ. συνέειν. ib. ἔκ-
 φρονα. m, o. ib. πεπηγότας. conj. m. mg. πεπεικότας. C, ε, m. 15. ἔκγονα τῆς φιλογονίας ὄρη. 1. ib. ἔγγονα. 5.
 16. καὶ om. 1, P.

XIV. Lemma: εἰς τὴν τοῦ Ἀθαμαντος εἰκόνα. φ. 18. Ante ἀλλὰ excidisse videtur μόνον. ib. κατ' ἀγ. velit Heyne
 l. c. ib. τῆς γραφῆς. φ. γραφῆς. 5. 19. οὐ κάλλους ὡς. C, ε, m, J, P. ὡς. o. οὐκ ἀμούσως conj. J. ib. Sc. ἐκ-
 τετύπωτο pro ἐκτετύπωται. 5. ib. μανίας φ, P et conj. J. μανίας. 5. 20. ἦν δὲ — ὄμμα. l. ib. τὸ ὄμμα παρά-
 φορος. l. 21. θυμοφθόροις velit J. 22. προεβέβλητο. φ. προεβέβλητο. 5. ib. ἐκθέοντι. P ex conj. ib. εἰκὼν. φ.
 χεῖρ. 5. ib. οὕτως. φ. 23. οὐ τηρεῖν conj. J. οὐ τί ἦν. 5. ib. τῆς κινήσεως. φ. κινήσεως. 5. ib. τοὺς θεατὰς ἐξίστη.
 φ. P. in 2, E, J desunt; J scribebat: ἦν δὲ καὶ Ἰνώ, o addidit Ἰνώ δὲ uncis inclusa. 24. ἡ Ἰνώ χλωρόν τι. P.
 ib. παρῇν δὲ ἡ Ἰνώ περιδεὴς ὑπότρομος. φ. Desunt haec in 5. 25. προσῆγε. φ et π ante corr. conj. J. rec. P.
 προσῆγε. 5. ib. ἡπείγετο. φ, o. Sc. ἡπείγετο. ib. ἐξ οἰκῶν velit J.

κῶν ἐπὶ τὴν ἄκρην τοῦ Σκείρωνος καὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑπόρειον, τὸ δὲ ῥόδιον πρὸς ὑποδοχὴν ἐκολποῦτο κυμαίνειν εἰσθός, καὶ Ζεφύρου τι κατεῖχε τὸ σῶμα λιγυρῶ πνεύματι τὴν θάλασσαν κατευνάζοντος, ὁ γὰρ δὴ κηρὸς ἐφάνταξε τὴν αἰσθησιν, ὥς καὶ πνοὴν δημιουργεῖν ἐπιστάμενος καὶ ἀνακοντίζειν θαλασσίους αὔρας καὶ εἰς ἔργα φύσεως ἐπάγειν τὴν μίμησιν. παρεσκήρτων δὲ καὶ εἰνάλιοι δελφῖνες τὸ ῥόδιον ἐν τῇ γραφῇ τέμνοντες καὶ ὁ κηρὸς ἐδόκει διαπνέεσθαι καὶ πρὸς τὸ 907 τῆς θαλάσσης νομίζεσθαι μίμημα πρὸς αὐτῆς τὴν ἐξουσίαν ἐξαλλαττόμενος. ἐν γε μὴν τοῖς τοῦ πίνακος τέρασιν Ἀμφιτρίτη τις ἐκ βυθῶν ἀνέβη ἄγριόν τι καὶ φρικῶδες ὁρῶσα καὶ γλαυκόν τι σέλας ἐκ τῶν ὁμμάτων μαρμαίρουσα, Νηρηίδες δὲ περὶ αὐτὴν εἰστήκεσαν, ἀπαλαὶ δὲ ἦσαν αὐταὶ καὶ ἀνθηραὶ προσιδεῖν καὶ ἀφροδίσιον ἵμερον ἐξ ὁμμάτων στάξουσai, ὑπὲρ δὲ ἄκρων τῶν θαλασσίων κυμάτων ἐλίσσουσai τὴν χορείαν ἐπληττον. περὶ δὲ αὐτὰς Ὁκεανὸς βα μικροῦ 10 τῆς τοῦ ποταμοῦ κινήσεως καὶ κυμαίνειν διδασχθείσης.

1. ἐπὶ τὴν. P ex conj. καὶ τὴν. 5. ib. τῆς Σκ. ο. ib. Σκείρωνος. ρ. P. Σκέρωνος. π, f, e. Σκαίρωνος μ et m. mg. Σκίρωνος, ut o. Σκιδῶνος. J. ib. ὑπόρειον. ρ. ὑπόρειον. 5. 2. κατεῖχε. 5. Sc. κατεῖχε. 5. Fo: διαπνέεσθαι. 6. νομίζεσθαι. 5. Fo. νοτίζεσθαι. J. conj. κυματίζεσθαι. ib. πρὸς αὐτὴν. ρ. ib. οὐσίαν velit J. ib. ἐν γε μὴν. ρ et conj. J. εἰ γέμων. f, μ, e. ἡ γε μὴν. m, o. ἡ γε μὲν. P. 7. Ἀμφιτρίτη τις. ρ. Ἀμφιτρίτη. 5. ib. ἐκ βυθῶν ἀνέβη. ρ. Sc. ἐκ βυθῶν ἀνέβη. In 5: ἐκβυθίζομένη. ib. γλαυκόν τι. ρ. ἡλιακόν τι. 5. 10. χορείαν conj. J. rec. P. πορείαν. 5. ib. Ὁκεανὸς βα ὥχετο γε. ρ. Ὁκ. φεῦ ὥχετο γε. 5. J velit Ὁκ. ῥεῦμα ὥχετο μέγα. An: Ὁκ. βαθυδίνης ἐκέχυντο? 11. διχθείσης. ρ.

